me too! me too!

me too!

me too!

ME TOO!

Not me too!

"מתשובות התובעת בחקירה נגדית עולה כי לא התקיים כל סממן של הטרדה מינית בכלל מכיוון הנתבע 2. ...הניסוח והעדות המבולבלת יחד עם העובדה שמדובר בטענה כבושה משך חצי שנה, וכן העובדה שנסתרה בגרסאות אחרים, לא מותירים לנו אלא לדחות טענה זו במלואה".

"...תפיסתה של התובעת את הביטויים "רומן" ו"הטרדה", התבררו בחקירתה הנגדית בפנינו ככאלה שאינם עולים בקנה אחד עם הוראות החוק והפסיקה בעניין זה, ולעיתים אף לא בקנה אחד עם המציאות כהווייתה לעומת הפרשנות הסובייקטיבית שנתנה לה התובעת".

"...הטענה המאוחרת שהיא רואה בכך חלק ממסכת ההטרדות המיניות לכאורה שעברה מהנתבע אין לה על מה שתסמוך כלל".

"...הוכח שהתובעת פיתחה אנטגוניזם כלפי הנתבע 2, כפי שטען, עוד טרם ההמלצה להדיחה מתפקידה . הזעם כלפי הנתבע 2 הופנה לעילת ההטרדה המינית עת המליץ מפקד XXX להדיחה. רק לאחר המלצה זו הועלתה לראשונה טענה להטרדה מינית".

"...התלונה באה בתגובת נקם לרצון לסיים את העסקתה ולא ממקום אמיתי של התרחשות בפועל".

"גרסתה של התובעת לעניין ההטרדה המינית הייתה חסרת קוהרנטיות ועקביות מספקת, התנהלותה ועיתוי העלאת הטענות מלמדים על כך שהתלונה על הטרדה מינית היוותה אמצעי, לניסיון למנוע את הליך הפסקת עבודתה.

סתירות שבגרסתה עצמה גם בדיעבד, שתיקתה המפורשת, התלונה המאוחרת שהוגשה על אף שהיו הזדמנויות רבות לעשות כן כמו שגם נעשו בנושאים אחרים כל אלו השפיעו על מהימנותה."

בדיקת גרסאותיה לאירועים ספציפיים מול לשון המחוקק והפסיקה ,מעלה כי התובעת לא הרימה את נטל ההוכחה בדבר קיומה של הטרדה מינית מילולית או באופן אחר כלשהו . המעסיק, והנתבע 2 באמצעות עדים שונים הרימו, כל אחד, את הנטל להוכיח כי לא אירעה כל הטרדה מינית.

לא הוכחה טענת התובעת להטרדה מינית מצד הנתבע 2 . טענות התובעת הופרכו אחת אחת, ודין טענה זו להידחות. הסעדים שנתבעו מכוחה נדחים אף הם."

"תביעת התובעת לפיצוי עקב הטרדה מינית נדחית מכל וכל. הסעדים שנתבעו מכוחה נדחים אף הם.

תביעת התובעת להגנה מכח חוק הגנה על עובדים (חשיפת עבירות ופגיעה בטוהר המידות או במנהל התקין (התשנ"ז- 1997) בהיותה חושפת שחיתות או מנהל לא תקין נדחית . בהליך העיקרי ביססו הנתבעים את טענתם לתקינות ההתנהלות בין היתר באמצעות מסמכים חיצוניים...".

תביעת התובעת לפיצוי בגין העסקה פוגענית נדחית.

תביעת התובעת לפיצוי בגין עריכת שימוע שלא כדין נדחית.

תביעת התובעת לאכיפת חזרתה לעבודה נדחית.

תביעת התובעת לפיצוי בגין לשון הרע נדחית .תביעה זו לא הוכחה ולו בראשית ראיה.

תביעת התובעת לביטול פיטוריה נדחית .התובעת פוטרה כדין."

"לאחר ששקלנו בכובד ראש, את גילה, ומצבה, וחרף זאת, ונוכח כל מה שנפרש בפנינו בהרחבה , מצאנו כי יש לחייב את התובעת בהוצאות לדוגמא ובשכר טרחת ב"כ הנתבעים בסכום משמעותי.

פסק דין (תע"א (תל אביב-יפו) 8303-06 בליסה – אמניר תעשיות מיחזור בע"מ קובע בין היתר:

"אנו סבורים כי המקרה שבפנינו אכן מצוי במתחמם של אותם מקרים חריגים בהם שוכנע בית הדין ברמה גבוהה של ודאות ומכל הטעמים שהוסברו לעיל – ובמיוחד נוכח היקף ההתדיינות ורמת הודאות הגבוהה שעל יסודה קבע בית הדין כי אדניה של התביעה ניצבים על גרסאות שאין בהן אמת –כי מן הראוי להטיל הוצאות משפט ריאליות על התובע."

ויפים הדברים גם לענייננו.